

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 stycznia 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku 17 listopada 2015 roku, odmówił P. S. prawa do emerytury pomostowej. Organ rentowy powołując się na art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych uznał, że ubezpieczony przed dniem 1 stycznia 1999 roku nie wykonywał prac

w szczególnych warunkach lub prac w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W oparciu o przedłożone nowe dokumenty w dniu 15 grudnia 2015 roku do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie został zaliczony okres zatrudnienia od 20 maja 1977 roku do 3 lipca 1981 roku, ponieważ z przedłożonej dokumentacji nie wynika rodzaj prowadzonego przez ubezpieczonego pojazdu, którego był kierowcą. ZUS przyjął za udowodniony okres zatrudnienia: 39 lat, 6 miesięcy i 19 dni, w tym: 1 miesiąc i 11 dni okresów nieskładkowych oraz 39 lat, 5 miesięcy i 8 dni okresów składkowych. Uznany staż pracy w warunkach szczególnych wyniósł 15 lat, 3 miesiące i 17 dni.

/decyzja - k. 45 akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji złożył w dniu 25 stycznia 2016 roku P. S., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej. Podniósł, że w okresie od 9 listopada 1978 roku do 3 lipca 1981 roku pracował na dwie zmiany w szczególnych warunkach na stanowisku kierowcy pojazdu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, rozwożąc towary po Ł. i całym województwie (...). Samochodem ciężarowym marki S. 200 wnioskodawca miał przewozić w szczególności materiały takie jak: węgiel, beton, ziemię oraz sztaby żeliwne i żelazne.

/odwołanie - k. 2 - 7/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 8 lutego 2016 roku organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania. ZUS podniósł, że twierdzenia ubezpieczonego nie zostały udowodnione świadectwem pracy wykonywania prac w szczególnych warunkach.

/odpowiedź na odwołanie - k. 9 - 9 verte/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Na rozprawie z dnia 6 grudnia 2016 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:22:12 - 00:22:45 - płyta - k. 53/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

Wnioskodawca P. S. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Wniosek o emeryturę pomostową złożył w dniu 17 listopada 2015 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 3 plik II akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okres zatrudnienia obejmujący 15 lat, 3 miesiące i 17 dni.

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja – k. 45 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca udokumentował na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż pracy w wymiarze 39 lat, 6 miesięcy i 19 dni

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja – k. 45 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca w okresie od 20 maja 1977 roku do 3 lipca 1981 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w Ł. w Oddziale I Towarzystwa (...) w Ł..

/okoliczność bezsporna, a nadto: świadectwo pracy - k. 15; karta obiegowa zmiany - k. 16, umowy o pracę - k. 21 - 23, informacja - k. 24/

Zakład pracy nie wystawił wnioskodawcy za ten okres świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach.

/okoliczność bezsporna, a nadto: świadectwo pracy - k. 15 akt ZUS/

W momencie rozpoczęcia zatrudnienia w (...) w Ł. wnioskodawca miał prawo jazdy kat. B. Następnie wysłano go na kurs, po którym otrzymał wkładkę do prawa jazdy uprawniającą do prowadzenia samochodów ciężarowych do 8 ton.

/ prawo jazdy – k. 8, wniosek - k. 17, arkusz obiegowy - k. 20, kwestionariusz - k. 25, zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:19:26 - 00:22:12 - płyta - k. 53; zeznania świadka A. J. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:06:41 - 00:09:39 - płyta - k. 53; zeznania świadka B. C. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:12:10 - 00:14:35 - płyta - k. 53/

W dniu 4 sierpnia 1977 roku przeprowadzono na samochodzie marki S. W25 egzamin sprawdzający umiejętności wnioskodawcy jako kierowcy posiadającego prawo jazdy kat. B z zezwoleniem na prowadzenie samochodów ciężarowych do 8 ton

/arkusz obiegowy - k. 20; zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:19:26 - 00:22:12 - płyta - k. 53; zeznania świadka A. J. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:06:41 - 00:09:39 - płyta - k. 53; zeznania świadka B. C. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:12:10 - 00:14:35 - płyta - k. 53/

Uprawnienia kat. C - do prowadzenia samochodów ciężarowych o całkowitym ciężarze powyżej 3,5 tony wnioskodawca uzyskał z dniem 9 listopada 1978 roku

/okoliczność bezsporna, a nadto: prawo jazdy – k. 8/

Pracując w (...) w Ł. wnioskodawca początkowo jeździł samochodem marki S. 25 C, a później po uzyskaniu prawa jazdy kategorii C - nowo wyprodukowanym marki S. 200, którym jeździł już do końca zatrudnienia. Prowadził tylko samochody ciężarowe w pełnym wymiarze czasu pracy.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:19:26 - 00:22:12 - płyta - k. 53; zeznania świadka A. J. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:06:41 - 00:09:39 - płyta - k. 53; zeznania świadka B. C. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:10:14 - 00:14:35 - płyta - k. 53; zeznania świadka R. J. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:15:28 - 00:18:47 - płyta - k. 53/

Przedsiębiorstwo (...) nie posiadało samochodów innych niż ciężarowe.

/ zeznania świadka B. C. - e-protokół z dnia 6 grudnia 2016 roku - 00:10:14 - 00:15:28 - płyta - k. 53/

Wnioskodawca w okresie od 22 czerwca 1982 roku do 7 grudnia 2015 roku był zatrudniony w Wojewódzkiej (...) w Ł.. W tym okresie od

1 maja 2000 roku do 11 stycznia 2005 roku oraz od 12 kwietnia 2005 roku do 31 grudnia 2008 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu uprzywilejowanego w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych

- wykaz A, dział VIII, pkt 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.), tj. na stanowisku wymienionym w wykazie A, dział VIII, poz. 2, pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1983 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach resortu zdrowia i opieki społecznej.

Natomiast w okresie od 1 stycznia 2009 roku do 7 grudnia 2015 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku kierowcy pojazdu uprzywilejowanego wymienionym w wykazie prac o szczególnym charakterze w poz. 9, stanowiącym załącznik nr 2 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

/okoliczność bezsporna, a nadto: świadectwo pracy - k. 21 plik II akt ZUS/

Z dniem 7 grudnia 2015 roku ustał ostatni stosunek pracy wnioskodawcy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: świadectwo pracy - k. 21 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 stycznia 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku 17 listopada 2015 roku, odmówił P. S. prawa do emerytury pomostowej. Organ rentowy powołując się na art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych uznał, że ubezpieczony przed dniem 1 stycznia 1999 roku nie wykonywał prac

w szczególnych warunkach lub prac w szczególnym charakterze, w rozumieniu

art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja - k. 45 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach rozpoznawanej sprawy, w tym w aktach ZUS, zwłaszcza na podstawie dokumentacji z czasów zatrudnienia wnioskodawcy w spornym okresie, a także na podstawie zeznań wnioskodawcy oraz świadków: A. J., B. C., R. J., którzy pracowali z P. S. w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w Ł. w Oddziale I Towarzystwa (...) w Ł. i mają w związku z tym wiedzę na temat charakteru pracy wykonywanej wówczas przez wnioskodawcę.

Zgromadzone dokumenty, zeznania wnioskodawcy oraz zeznania świadków nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności, znajdują potwierdzenie w załączonej dokumentacji osobowej, uzupełniają się wzajemnie i stanowią tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 roku (t. j. Dz. U. 2015 poz. 965) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5 - 12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy wnioskodawca przed 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Pozostałe przesłanki określone w ww. art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych nie były kwestionowane przez organ rentowy.

W rozpoznawanej sprawie nie było wątpliwości, że wnioskodawca w okresie od 20 maja 1977 roku do 3 lipca 1981 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy w Przedsiębiorstwie Państwowej (...) w Ł. w Oddziale I Towarzystwa (...) w Ł.. Przyczyną nieuwzględnienia przez organ rentowy pozostałego okresu pracy do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych był brak świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych za ten czas oraz dokumentacji, z której wynikałby rodzaj prowadzonego przez ubezpieczonego pojazdu, którego był kierowcą.

Jak stanowi przepis art. 3 ust. 1 tej ustawy, prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie z art. 3 ust. 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wskazane odwołanie do art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) pozwala na stosowanie omawianych przepisów łącznie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.) (vide art. 32 ust. 4).

W świetle § 2 ust. 1 wskazanego rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...)
i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok.
i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2 Rozporządzenia, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed Sądem. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków, zeznań wnioskodawcy oraz przeprowadził dowód z dokumentacji zatrudnienia wnioskodawcy.

Pamiętać należy, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

Treść świadectwa pracy za sporny okres nie pozostawia wątpliwości, że wnioskodawca pracował jako kierowca od 20 maja 1977 roku do 3 lipca 1981 roku. Brak doprecyzowania przez zakład pracy, że były to prace wykonywane w warunkach szczególnych, jak słusznie wskazał wnioskodawca, nie może przekreślać możliwości zakwalifikowania tego zatrudnienia stosownie do przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił na poczynienie niewątpliwych ustaleń co do charakteru pracy wnioskodawcy w spornym okresie. Wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., które wykorzystywało tylko pojazdy ciężarowe. Świadkowie zgodnie potwierdzili wersję wnioskodawcy, że jeździł on tylko na samochodach marki S..

P. S. z dniem 9 listopada 1978 roku uzyskał uprawnienia kat. C do prowadzenia samochodów ciężarowych o całkowitym ciężarze powyżej 3,5 tony, jednak już wcześniej, po przejściu odpowiedniego szkolenia w zakładzie pracy, mógł prowadzić samochody ciężarowe do 8 ton, na podstawie zezwolenia stanowiącego załącznik do uprawnień kat. B.

Praca odbywała się w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca do końca zatrudnienia w (...) w Ł. jeździł samochodem marki S. 200.

P. S. wykonywał zatem prace wymienione w wykazie A dział VIII pkt 2, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku

w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.), czyli: „prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”.

Mając na uwadze powyższe nie ulega wątpliwości, że przed dniem 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Pozostałe przesłanki nabycia prawa do emerytury pomostowej również zostały spełnione.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Jak ponadto wynika z art. 26 ust. 1 ustawy, emeryturę pomostową wypłaca się za miesiąc kalendarzowy w terminach i na zasadach przewidzianych dla wypłaty emerytur, określonych m.in. w art. 129 ustawy emerytalnej.

Jak stanowi art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę pomostową w dniu 17 listopada 2015 roku, a wiek 60 lat ukończył w dniu 7 grudnia 2015 roku. Prawo do świadczenia mogło jednak powstać dopiero po dniu rozwiązania ostatniego stosunku pracy z ubezpieczonym, co również miało miejsce w dniu 7 grudnia 2015 roku. Prawo do emerytury należało zatem przyznać wnioskodawcy od dnia 8 grudnia 2015 roku.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 7 stycznia 2016 roku i przyznał wnioskodawcy P. S. prawo do emerytury pomostowej od dnia 8 grudnia 2015 roku.

Wobec wyniku postępowania Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (t. j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800).

Z uwagi na datę wniesienia odwołania, rozstrzygnięcie o kosztach nie uwzględnia jeszcze zmiany powołanego § 9 ust. 2, wprowadzonej Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2016, poz. 1668), która weszła w życie dopiero z dniem 27 października 2016 roku.

Sąd zasądził zatem od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz P. S. kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego z pouczeniem o apelacji, wypożyczając akta rentowe.

16 grudnia 2016 roku

M.U.